

Република Србија
УНИВЕРЗИТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ
Број: I-01-1063
Дана: 13.12.2017. године
Крагујевац

АГЕНЦИЈА ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ
в.д. директору Агенције Верки Атанасковић
за

ОДБОР АГЕНЦИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ

-Председнику Одбора
-заменику Председника Одбора

БЕОГРАД
Царице Милице бр.1

**ПРЕДМЕТ: Жалба на Решење в.д. директора Агенције за борбу против корупције
бр.014-07-00-0439/17-11 од 28.11.2017.године**

У сладу са чланом 52. став 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције, као и упутством о правном средству ожалбеног Решења, благовремено, у прописаном року од 15 дана од дана пријема ожалбеног Решења које сам примио 4.12.2017. године, изјављујем

ЖАЛБУ
на Решење в.д. директора Агенције за борбу против корупције
бр.014-07-00-0439/17-11 од 28.11.2017.године

због :

-погрешног и непотпуно утврђеног чињеничног стања,
-тога што је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак о чињеничном стању

I Погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање

1. Ожалбеним Решењем в.д. директора Агенције, у образложењу наведеног Решења, погрешно је наведено да о постојању могућег сукоба интереса нисам писмено обавестио Агенцију.

Нису тачни наводи да о потписивању Уговора I-01-955 од 30. 11. 2016. године због којег је поступак одлучивања и покренут, нисам доставио обавештења о сумњи о постојању сукоба интереса.

Обавештења сам истовремено, истим дописом доставио председнику Савета Универзитета, као непосредно претпостављеном лицу и Агенцији, у складу са чланом 32. став 1. Закона , 5. 12. 2016. године, у року краћем од 8 дана, који је прописан истим ставом 1. наведеног члана.

ДОКАЗ:

1. Обавештење упућено Проф. др Синиши Ранђићу, Председнику Савета Универзитета у Крагујевцу, и Татјани Бабић, тадашњем директору Агенције за борбу против корупције, бр. I-01-599/9 од 5. 12. 2016. године.

Уз Обавештење сам доставио и преписку и одговарајућу документацију, из које је јасно видљиво да сам предузео све мере да избегнем ситуацију у којој ћу се могуће наћи у сукобу интереса, како бих избегао могућност да, вршећи дужност ректора, будем одговоран у складу са одредбама наведеног Закона, и то са прилозима.

ДОКАЗ:

Прилози достављени уз Обавештење (ДОКАЗ 1.)

1. Обавештење, са захтевом председнику Савета Универзитета у Крагујевцу, бр. I-01-599/7 од 18. 07. 2016. године
2. Одлука о оснивању и издавању Универзитетског научног часописа за књижевност, језик, уметност и културу „Липар“ од 7.02.2012-пречишћен текст
3. Одлука о именовању чланова Редакције Универзитетског научног часописа за књижевност, језик, уметност и културу „Липар“ бр. 106/4 од 17. 02. 2012. године
4. Одлука о издвајању средстава за послове лектуре и техничког уређивања часописа „Липар“ бр. I-01-599/6 од 12. 07. 2016. године.

Посебно напомињем да по овом Обавештењу нисам добио никакву информацију или обавештење од Агенције или тадашњег директора Агенције да је утврђено постојање сукоба интереса, нити евентуални предлог мере за његово отклањање, у складу са чланом 32. став 3. Закона.

2. Нису тачни наводи да о потписивању Уговора VI-02-510/2 од 7. 06. 2017. године због којег је истовремено покренут поступак и одлучивање, нисам доставио Обавештења о сумњи о постојању сукоба интереса, у складу са чланом 32. став 1. Закона.

Наиме Обавештење о сумњи о постојању сукоба интереса, бр. VI-02-510/4 од 9.06. 2017. године, истовремено сам упутио, у року краћем од 8 дана од дана потписивања Уговора председнику Савета Универзитета, као непосредно претпостављеном лицу и тадашњем в.д. директора Агенције.

ДОКАЗ:

1. Обавештење Проф. др Синиши Ранђићу, Председнику Савета Универзитета у Крагујевцу, и Верки Атанасковић, в.д. директора Агенције за борбу против корупције, бр. VI-02-510/4 од 9.06. 2017. године.

Уз обавештење сам доставио и преписку и одговарајућу документацију, из које се може закључити да сам предузео све мере да избегнем ситуацију у којој ћу се могуће наћи у сукобу интереса, како бих избегао могућност да, вршећи дужност ректора, будем одговоран у складу са одредбама наведеног Закона, понављајући, уз обавештење и прилоге.

ДОКАЗ:

Прилози уз Обавештење (ДОКАЗ 2)

1. Обавештење, са захтевом председнику Савета Универзитета у Крагујевцу, бр. I-01-599/7 од 18. 07. 2016. године

2. Обавештење Проф. др Синиши Ранђићу, Председнику Савета Универзитета у Крагујевцу, и Татјани Бабић, директору Агенције за борбу против корупције, бр. I-01-599/9 од 5. 12. 2016. године.

3. Одлука о оснивању и издавању Универзитетског научног часописа за књижевност, језик, уметност и културу „Липар“ од 7.02.2012-пречишћен текст

4. Одлука о именовању чланова Редакције Универзитетског научног часописа за књижевност, језик, уметност и културу „Липар“ бр. 106/4 од 17. 02. 2012. године

5. Одлука о издвајању средстава за послове лектуре и техничког уређивања часописа „Липар“ бр. I-01-599/6 од 12. 07. 2016. године.

Посебно напомињем да ни по овом Обавештењу нисам добио никакву информацију или обавештење од Агенције или тадашњег в.д. директора Агенције, да је утврђено постојање сукоба интереса, нити евентуални предлог мере за његово отклањање, у складу са чланом 32. став 3. Закона.

3. У образложењу ожалбеног Решења наведено је нетачно да се нисам придржавао члана 27. Закона, односно да нисам учинио све ради заштите јавног интереса.

Наиме, придржавајући се управо обавеза из члана 27., а у циљу савесног и одговорног вршења јавне функције, учинио сам све што је потребно ради заштите јавног интереса, предложио сам, као ректор Универзитета, Сенату Универзитета да измени и допуни Одлуку о оснивању и издавању Универзитетског научног часописа за књижевност, језик, уметност и културу „Липар“, тако да уместо ректора, односно мене, буде овлашћен проректор за науку Универзитета за заступање и располагање средствима одређеним за издавање часописа и плаћање ауторских накнада. Ова Одлука је донета 2. новембра 2017. године.

ДОКАЗ:

1. Одлука Сената Универзитета о изменама и допунама Одлуке о оснивању и издавању Универзитетског научног часописа за књижевност, језик, уметност и културу „Липар“, бр. III-01-882/15 од 2.11. 2017. године.

4. Нетачно и непотпуно је утврђено чињенично стање које се наводи у образложењу ожалбеног Решења, да према службеној евиденцији Агенције, нисам писмено обавестио Агенцију те сам поступио супротно члану 32. став 1. Закона.

Наиме, доносилац ожалбеног Решења је ценио наводе из изјашњења поводом покретања поступка да сам обавестио председника Савета Универзитета, али то није ценио као чињеницу од утицаја на доношење Решења јер нисам истовремено обавестио о томе Агенцију.

Ако је доносилац ожалбеног Решења прихватио из мог изјашњења чињеницу да сам обавестио председника Савета Универзитета, онда није могао да се позива да нисам истовремено обавестио о томе Агенцију, јер сам исто Обавештење упутио председнику Савета и в.д. директора Агенције, једним актом, насловљеним на оба субјекта.

На овај начин је, позивајући се на недостатак службене евиденције у Агенцији, за коју је одговоран директор, један део изјашњења прихватио (обавештење председнику Савета), а истовремено навео да обавештење председнику Савета није од утицаја, јер није упућено и Агенцији, и поред тога што је једним актом насловљено на оба субјекта.

ДОКАЗ:

1. Обавештење упућено Проф. др Синиши Ранђићу, Председнику Савета Универзитета у Крагујевцу, и Татјани Бабић, тадашњем директору Агенције за борбу против корупције, бр. I-01-599/9 од 5. 12. 2016. године,

2. Обавештење Проф. др Синиши Ранђићу, Председнику Савета Универзитета у Крагујевцу, и Верки Атанасковић, в.д. директора Агенције за борбу против корупције, бр. VI-02-510/4 од 9.06. 2017. године.

5. Нису тачни наводи да Обавештења нисам упутио Агенцији, те се као отежавајућа околност узима у ожалбеном Решењу, да нисам доставио доказ о упућивању истог.

Као што сам већ навео у изјашњењу, јер сте у Обавештењу о покретању поступка навели да, према службеној евиденцији нисам обавестио Агенцију, пошто сте ми ваша писмена достављали на личну адресу, као физичком лицу, те сам ја сам такође своја Обавештења

и доказе слао као физичко лице, путем редовне поште, о којој се не издаје потврда о пријему писмена.

Ово посебно истичем јер у Вашим писменима која сте ми достављали, није наведен начин достављања обавештења или изјашњења.

Такође, и у самом ожалбеном Решењу, у упутству о правном средству наведено је да се жалба предаје непосредно, или поштом без навођења начина достављања, нити пак да је потребан доказ о начину достављања.

Такође, и Законом о општем управном поступку, члан 60. став 2., који сходно примењује Агенција у овом поступку, није наведено, односно прецизирано, на који начин, осим предаје непосредно органу, преко поште, и др., без навођења начина достављања, нити пак да је потребан доказ о начину достављања.

Напомињем да је Агенција на више начина писаним путем мени достављала своја писмена: као физичком лицу, на личну адресу и као ректору Универзитета, на адресу седишта Универзитета, те сам у том смислу тако и одговарао: као физичко лице редовном поштом, а као ректор службеном поштом.

Посебно, у свакој од наведених прилика, достављао сам уз обавештења Агенцији, поводом наведених Уговора, због којих ми је мера изречена, документа која су заведена у писарници Ректората Универзитета у Крагујевцу, и која се налазе у службеној евиденцији и архиви Универзитета.

ДОКАЗ:

-већ наведени списи

6. Неоснована је сумња доносиоца ожалбеног Решења у наводе из мог изјашњења приликом поступања по захтеву Агенције од 19.07.2017. године (бр.014-07-00-0439/17-11) , који ми је упућен на адресу седишта Универзитета, н/р ректору Универзитета, да се изјасним о томе „од када су Радомир Митрић, Ваш зет, Лазар Петровић и Вукашин Петровић, синови Ваше куме Зорице Аврамовић, запослени, или по неком другом основу ангажовани за обављање послова у Универзитетској библиотеци у Крагујевцу, односно у Универзитету у Крагујевцу.“

Најпре, бих истакао да сам изјашњење на захтев доставио онако како сте и тражили. Наиме, како сам већ био упутио Обавештења и то 5.12. 2016. и 9.06.2017. године, о ангажовању Радомира Митрића, мог зета, Уговором о ауторском делу, у изјашњењу сам навео да су Радомир Митрић и Вукашин Петровић запослени на неодређено време у Универзитетској библиотеци, као самосталном правном субјекту од 2012. односно 2013. године, као и да је Лазар Петровић запослен на одређено време у Канцеларији за међународне пројекте Одељења за међународну сарадњу Секретаријата Универзитета у Крагујевцу од септембра 2015. године, све у периоду пре мог ступања на дужност ректора Универзитета, са пратећом документацијом.

С обзиром да су Обавештења директору Агенције, који према члану 15. Закона представља и заступа Агенцију, била упућена пре захтеваног изјашњења, сматрао сам да је директор Агенције већ о томе обавештен, те да не треба два пута о истом да се изјашњавам.

У том смислу неосновано је доносилац ожалбеног Решења, приликом одлучивања, као отежавајућу околност узео и моје такозвано „понашање током поступка“, те је селективно, позивајући се на службену евиденцију за коју је као директор одговоран, ценио и моје понашање, а да сам ја истовремено поступао у складу са Законом, и то баш чланом 32. став 1., на који се доносилац ожалбеног Решења позива.

Посебно напомињем да доносилац ожалбеног Решења није утврдио, у складу са чланом 32. став 5. Закона, да су наведени Уговори ништави, што значи да је доносилац ожалбеног Решења поступио по ставу 6. истог члана, тј. да је имао Обавештења о сукобу интереса, чији недостатак констатује у ожалбеном Решењу и који узима као правни основ за изрицање мере, и да није било могуће одредити друго лице за потписивање Уговора, а што је био дужан да уради.

ДОКАЗ:

1. Изјашњење по захтеву Агенције, број I-01-643/4 од 7.08. 2017. године, са документима и доказима.

Посебно напомињем да ни по овом Изјашњењу нисам добио никакву информацију или обавештење од Агенције или тадашњег в.д. директора Агенције, а из образложења ожалбеног Решења се јасно може закључити да је моје Изјашњење по овим наводима примљено и разматрано, и узето у обзир „као сумња у основаност навода у овом поступку“.

Из свега наведеног ја нисам могао, нити био у ситуацији да сумњам у доставу и пријем мојих Обавештења и Изјашњења, нити пак у начин пријема поште и начин вођења службене евиденције у Агенцији.

II Из утврђених чињеница изведен је неправилан закључак о чињеничном стању

1. Наиме, у ожалбеном Решењу је из утврђених чињеница, које су селективно утврђиване и цењене, изведен неправилан закључак о чињеничном стању, због чега је доносилац ожалбеног Решења сматрао са се „изрицањем мере упозорења не би постигла сврха Закона о Агенцији“, те је закључио да је „једина одговарајућа мера Јавно објављивање препоруке за разрешење са јавне функције ректора Универзитета.“

2. Такође, као основ за изрицање најстрожије мере утврђене Законом узет је недостатак службене евиденције о пријему мојих обавештења и изјашњења, а са чијом је садржином доносилац ожалбеног Решења упознат јер се, на део изјашњења за који тврди да га нема у евиденцији, у образложењу сам позива.

Из ожалбених навода, докумената, информација и доказа, које Вам достављам, сматрам да сам учинио све неопходне, а и по Закону обавезне радње, да избегнем ситуацију у којој ћу се наћи у сукобу интереса, односно како бих избегао могућност да, вршећи дужност ректора, будем одговоран за кршење одредби Закона о чему сам Агенцију већ обавештавао и достављао пратећу документацију, због чега сматрам да изречена мера није основана и предлажем Одбору Агенције да усвоји Жалбу и поништи ожалбено

Решење у целини, уз доношење новог Решења, којим ће утврдити да сам поступао у складу са Законом, уз савесно и одговорно вршење јавне функције.

С поштовањем,

РЕКТОР,

Проф. др Небојша Арсенијевић,
из Крагујевца
ул. Српских добровољаца 35/4
тел.069/8776601

или

Универзитет у Крагујевцу
Јована Цвијића б.б.

